

ע"פ 977/18 - מגורי כהן אמנון נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה

בבית המשפט העליון

ע"פ 977/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: מגורי כהן אמנון

נגד

המשיב: הוועדה המקומית לתכנון ובניה

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום באילת מיום
30.01.2018 בתו"ב 13013-03-14 אשר ניתן על ידי
כבוד סגן הנשיאה מ' לוי

בשם המערער: עו"ד בנימין לוי

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט השלום באילת (סגן הנשיאה מ' לוי) מיום 30.1.2018, שלא לפסול עצמו
מלדון בעניינו של המערער במסגרת תו"ב 13013-03-14.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום מתוקן בגין אי קיום צווים שיפוטניים לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965
שעניינם הריסת תוספות בנייה שבנה ללא היתר, ובגין עבירות של בנייה ושימוש במקרקעין ללא היתר לפי חוק זה.
ההליכים בתיק דן התעכבו והתארכו מסיבות שונות. יצוין, בתמצית, כי ביום 27.6.2016 קבע בית משפט השלום באילת

(השופט ג' ש' טייב) כי אין אפשרות להכריע בטענות המקדמיות שהעלה המערער להגנה מן הצדק וטענות נוספות, בלא שמיעת הראיות בתיק. על כן הורה על קיום דיון להקראת כתב האישום. בדיון ההקראה שנערך ביום 18.1.2017 בפני השופט ת' אורינב, הודה המערער בקיומם של אירועים מסוימים שתוארו בכתב האישום והתיק נקבע להוכחות.

2. במהלך דיון שהתקיים ביום 30.1.2018 בפני סגן הנשיאה מ' לוי ביקש המערער את פסילת המותב משום, שלדבריו, בדיון שנערך באותו היום אמר בית המשפט לצדדים כי הוא אינו "רואה שום מקום שלא להרשיע את הנאשם [המערער]". עוד באותו היום דחה בית המשפט את הבקשה. וכך נכתב בהחלטה:

"אמנם נכון, עם כניסתי לדיון ובהמשך לפרוטוקול הדיון שנערך לפני כשנה, ביום 18.01.17, בו ב"כ הנאשם [המערער] משיב במענה לשאלת בית המשפט ביחס לאישום הראשון והשני אליהם התייחסתי באמירתי, כהאי ליטנא: 'סעיף 1 הוא לא נכון אלא שהוא ממשיך, בסעיף 1.1 לא כופר, סעיף 1.2 לא כופר, סעיף 1.4 אני כופר במועדי הביקורת, סעיף 1.5 לא כופר, סעיף 1.6 כופר'. עיון בכתב האישום המתוקן מעיד שהמבקש אינו כופר בביצוע המיוחס לו. תמונה דומה עולה מהתייחסות ב"כ הנאשם לאישום השני. ביחס לאלה, הבעתי את תמיהתי מה טעם לא יורשע המשיב לאור כי כפירתו למיוחס לו בכתבי האישום [כך במקור]".

בית המשפט קבע כי דבריו נאמרו על בסיס המתואר בפרוטוקול הדיון מיום 18.1.2017, וכי אין בהם משום עילה לפסילת המותב. הוטעם כי בקשת הפסילה אינה אלא "הזדמנות למשוך ולהאריך את ההליכים בפני בית המשפט לפרק זמן נוסף עד שימונה מותב אחר", וכי התנהלותו של המערער מהווה ניסיון לגרום לסרבול ההליך. לבסוף הדגיש בית המשפט כי נתן למערער לשטוח את טיעונו בהרחבה, ומכאן שדעתו לא ננעלה. בנתון להחלטה זו ומשהמערער הודיע על כוונתו להגיש ערעור לבית משפט זה, הורה בית המשפט על ביטול הישיבה שנקבעה.

בהחלטה נוספת שניתנה מיד לאחר ההכרעה בבקשת הפסלות ציין בית המשפט כי "בצאתו מן האולם טען הנאשם [המערער] כי הקליט את כל הדיון. הקלטת דיונים באולם בית המשפט ללא אישורו של בית המשפט אסורה. הוריתי לביטחון לבדוק את הנושא".

3. מכאן הערעור שלפניי, בגדרו שב המערער על טענותיו לפיהן דעתו של בית המשפט ננעלה בעניינו, וכי העוונות שגילה כלפי המערער – הן במהלך הדיון, הן במסגרת ההחלטות שנתן – מחייבת את פסילתו. המערער מציין כי הודאותיו בדיון מיום 18.1.2017 "מתייחסות רק לעצם הבנייה ולעצם קיומם של צווי הריסה ולא לענין האשמה שלגביה הועלו טענות הגנה מרובות וטובות". בהקשר זה מדגיש המערער כי בית המשפט התעלם באופן מופגן מטענותיו המקדמיות כבדות המשקל אשר עתידות, כך לגישתו, להוביל לזיכויו. לבסוף מדגיש המערער כי "לא הקליט את הדיון ואמר את הדברים בשעת כעסו כדי להתריס בב"כ המשיבה", ומלין על כך שבית המשפט הורה למאבטחים שנכחו במקום לעכבו לשם בירור הדבר.

המערער מציין כי בד בבד עם הגשת ערעור זה הגיש בקשה לתיקון הפרוטוקול, כך שהאמירות שייחס למותב יופיעו בו.

4. לאחר עיון בערעור ובנספחים, הגעתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כדי לקבוע כי התבטאות של בית המשפט מקימה עילה לפסילת המותב עליה להעיד על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים – היינו, כי דעתו של השופט ננעלה (ע"פ 2749/14 גאון נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (18.4.2014) (להלן: עניין גאון); ע"פ 5368/03 לותם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.6.2003)). נפסק כי שאלה זו תבחן על רקע משמעותם של הדברים והקשרם בנסיבות העניין (עניין גאון, שם). איני סבורה כי עניינו של המערער בא בגדרם של אותם מקרים נדירים שבהם מלמדת התבטאותו של בית המשפט על כך שדעתו ננעלה. כפי שצוין בהחלטה מושא ערעור זה, בית המשפט התייחס בדבריו לאמירות המערער באשר לרכיבי כתב האישום שבהם אין הוא כופר. לאחר ההתבטאות עליה נסובה בקשת הפסלות, וכעולה מפרוטוקול הדיון, נשמעו טיעוניו של בא כוחו של המערער בהרחבה, ויש בכך לתמוך במסקנה כי דעתו של בית המשפט לא ננעלה. כמו כן יש להוסיף לכך את העובדה כי בית המשפט עצמו הדגיש בהחלטתו כי דעתו לא ננעלה, ואמירה זו תומכת אף היא במסקנה לפיה לא עלה בידי המערער להצביע על חשש ממשי למשוא פנים של המותב.

הבקשה נדחית.

ניתן היום, כ"ד בשבט התשע"ח (9.2.2018).

ה נ ש י א ה